

mod virksomhedernes protest. Mig bekendt er ideen med retskendelser netop, at de skal sikre myndighedernes kontrol eller undersøgelser, uden at den undersøgte får mulighed for protest, men da Skatteministeriets varme tiltro til dommerstanden på dette punkt er velkendt, skal jeg ikke komme nærmere ind på det her.

Venstre ønsker, at både privatpersoner og erhvervslivet betaler skat, og at de betaler den rigtige skat. Venstre ønsker ikke at holde hånden over skatteunddragere, og Venstre erkender, at der er tilfælde, hvor told- og skattevæsen m.v. har brug for at kontrollere virksomheder. Men der skal heller ikke herske tvivl om, at Venstre er modstander af en yderligere omgåelse af ånden i grundlovens § 72 ved overdreven brug af en såkaldt særegen undtagelse.

Derfor finder vi det beklageligt, at ministeriet tilsyneladende har fundet behov for at opretholde myndighedernes adgang mod legitimation i så mange tilfælde og endog udvide bestemmelserne med yderligere seks, og vi vil gerne under udvalgsarbejdet have begrundelser for hver af de seks nye adgange til privatboliger.

Som sagt er det positivt, at Skatteministeriet nu følger opfordringen til at sikre lovhjemmel for sin hidtidige praksis, men retssikkerhedsmæssigt er det ikke tilfredsstillende blot gennem lovgivningen at give hjemmel til adgang, idet retssikkerhedsdebatten stikker langt dybere.

Der er stadig et stort uafklaret problem i de situationer, hvor almindelige kontrolbesøg fører til mistanke om uregelmæssigheder, der ikke bare kan rettes ind af vejledning, men som resulterer i en anklage efter straffeloven.

Enhver ved, at hvis politiet ønsker adgang til en ejendom, skal der altså fremskaffes en retskendelse fra en dommer, der må bedømme, om der foreligger en begrundet mistanke. Formålet med den procedure er at sikre den enkelte borger retssikkerhed, så politiet ikke kan undersøge privatboliger efter forgodtbefindende.

Men hvordan står borgerne, når det er en skattemyndighed, der aflægger besøg? Her behøver man ikke engang at forelægge en mistanke om ulovlighed. Hvornår skal der formuleres en anklage, og hvornår i forløbet skal den mistænkte sikres sine muligheder for at forsvare sig? Polemisk sagt: Hvor kriminell skal man være for at være beskyttet af juraen?

Som lovforslaget ligger her, er de kriminelle, der er kriminelle nok til at være omfattet af

straffeloven, bedre sikret end de personer, der ved administrative fejl kommer på den forkerte side af loven.

Det er altid en fordel, at personer kan finde deres rettigheder i lovene, og at indskrænkningen af ejendommens ukrænkelighed finder sted med baggrund i en konkret lov. Derfor er det et fremskridt, at Skatteministeriet nu fremsætter sit lovforslag. Det er bare ikke nok at vedtage en lov for at sikre borgernes retssikkerhed. Derfor vil Venstre hverken afvise eller godtage lovforslaget, men vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med frisk mod og mange spørgsmål.

Flemming Hansen (KF):

Der er tale om en genfremsættelse, hvor skatteministeren jo ønsker lovhjemmel til at gøre det, som skattemyndighederne gør i en vis udstrækning i dag. Der er noget i lovforslaget, man kan have sympati for, men hovedelementet i lovforslaget må vi sige nej til.

Hovedelementet er jo i virkeligheden den undertitel, som lovforslaget har. Jeg citerer, hvad der står i parentes under lovforslagets egentlige titel: »Myndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse m.v.«

Det er vel en af de alvorligste sager, man overhovedet kan stå over for, hvis vi skal helt ind til benet af sagen. Altså skal skattemyndighederne have ret til uden retskendelse at komme uanmeldt til et privat hjem eller en privat virksomhed, udbede sig oplysninger og ransage virksomheden eller hjemmet, som de vil?

Det konservative svar er meget, meget klart. Det er kort og godt: Nej. Nej tak, vi vil ikke være med til det. Vi erkender, som Venstres ordfører også sagde, at man kan overveje, hvad man kan gøre, afveje for og imod, men vi er ikke i tvivl om, at svaret skal være et nej.

Her er skatteministeren og myndighederne eller måske mere myndighederne, for skatteministeren forsøger jo kun at rette op på tingenes tilstand, erkender jeg, gået for langt.

Hvordan er myndighedernes situation, når vi ser den i dag?

Ja, det store spørgsmål er som regel sort arbejde. Laves der sort arbejde i virksomheden, begås der socialt bedrageri ved, at man får understøttelse og så arbejder samtidig, er det klart, at det må ikke ske. Men dertil har vi jo netop arbejdsgiverkontrollen, som i høj grad kommer uanmeldt til virksomhederne. Det er jo ikke for at foretage det samme indgreb, som der her lægges op til; det har vi forståelse for, og